

Hírek

Lapbemutató a FÉLonline fesztiválján

A FÉLonline kulturális magazin háromnapos minifesztivállal ünnepelte 10. születésnapját a budapesti RS9 Színházban. Ennek keretében mutatta be Kaj Ádám főszerkesztő és Vörös István rovatvezető folyóiratunk első és második lapszámát, utóbbiban egy kapcsolódó, tematikus, FÉL10 összeállítással.

A Magyar Költészet Napján

Április 11-én rendezvénysorozattal emlékeztünk meg a Magyar Költészet Napjáról a Keresztury Dezső VMK-ban. Délután Michal Walczak, kortárs lengyel drámaíró *Homokozó* c. darabjának előadását láthatta a közönség, szegedi középiskolások játékában. Ezt követően Utassy József versösszeállítással hangolódunk rá az est fénypontjára: első alkalommal adta át ugyanis szerkesztőségünk a Kossuth-díjas költőről elnevezett elismerést. A díjazott Léka Géza költő, akiről Szemes Péter laudációját az alábbiakban közöljük.

A „pogány szent” apostola

(Léka Géza laudációja)

A megújult Pannon Tükör szerkesztősége tavaly a költői teljesítmények méltó megbecsülésének szándékával hívta életre az Utassy József-díjat. Hogy miért a Kilencek emblematikus alakjáról neveztük el az elismerést, arra egyszerű a magyarázat. Mert a palócként zalaivá lett poeta laureatus élete és műve számunkra több mint a tisztelet tárgya – zsinórmérték, s a biztonságos haladást segítő lobogó láng is, a tüzek tüze. Nem véletlen, hogy már első számunkban emléke előtt tisztelegtünk, 75. születésnapja alkalmából, és az sem, hogy egyedül az ő képét tettük ki a lap otthonában, a szerkesztőségi irodában. Szelleme őrzi kisded műhelyünket, a literatúra kicsiny kápolnáját, derűs mosolya erőt és hitet ad, ha csüggednénk, lángoló igéi pedig – varázskört teremtve – távol tartják az ártó szándékú, sötét alakokat.

Ma, első ízben, az elmúlt esztendő legjobb versközléséért egy olyan költőnek adjuk át a díjat, Pipei Borbála a *Zúg Március* „záporos fény”-e ihlette alkotását, aki nemcsak büszkén vállalja és vallja, hogy Utassy József kedves tanítványa és barátja volt, de aki minőségi művei jogán is jeles polgártársunk az irodalom köztársaságában. Aki éppolyan elkötelezetten ápolja ma a szerezett mester, Dzsó emlékét, építve a kultusz katedrálisát, mint ahogy harcostársául szegődött a szépség forradalmában, vagy segítőként a „kór ragyogása” idején. Aki tudván tudja – szellemi örökösként ez nem is lehet másként –, hogy az írás tétje az élet, hogy „a verset nem írják: a verset élve élik!”

Egy olyan költő munkáját ismerjük ma el, akiben szóvá fakadt a gömöri szóttos virág-világa, a szülők szépséges tánca, az élő és lüktető népi hagyomány. Akit – mint Sinkát a bihari pásztorósöké, Nagy Lászlót a pannon szántóvető elődöké – nem hagyott nyugodni a helyettük szólalás szükségszerűségének erkölcsi parancsa, az Öregmama fáradt húrú hangja, balladás szeme. Így sorsszerűnek is nevezhetjük találkozását a hasonló indíttatású, az anyai ének tején, s a Ködmön Budu Sándorok meséinek mézén cseperedett Utassy Józseffel, és az érlelésen túl kovácsoló fontosságúnak is az együtt töltött egykori szerdai összejöveteleket.

Ez munkál talán az *UJ. intelme* című versben, pontosabban *költeményben* is, ami éppen a szavak világteremtő erejére figyelmeztet, láttatva: ebben rejlik a Középszery Kázmérotól való elkülönülés. S hogy az intelleum magja termő talajra esett, a szonett szépséges tercinái is igazolják:

„Ha bármi visszatart, ne indokold,
becsüld a csöndet is, miként a bort.
Az életedre esküdj, ne a dalra.

Mert ott, ahol a hit hasítja át
a káprázatok kényszerzubbonyát –
hiába bong a húsvét nagyharangja.”

Noha az irodalom nem százméteres síkfutás, e néhány sor önmagában indoka a legjobb tavalyi líraközlésért átadandó Utassy-díjnak. S a közös bölcső, az útnak indító szülőföld és az élet-hosszig elég, tarisznyányi örökség érzékletes megidézésével méltó párja az *Elég a hangod* – a „pogány szent” apoteózisa. Akinek költőnk érdemes apostolává szegődött, átérezve, átvéve a páli krédót: „Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot.”. A természet, a szerelem, a szabadság, a „csatákra csendülő pohár” ellenében a tiszta forrás örömhírét.

Am, letérve a nagy szavak körútjáról, humorosan azt is mondhatnánk, hogy Dzsó már az említett szerdákhöz kötődően megelőlegezte a méltó elismerést két barátjának és tanítványának. Amint az *Ecetfa alatt*ban írja: Szikra Jánosnak Léka Géza-, Léka Gézának pedig Szikra Jankó-díjat. Nos, beteljesítve a jóslatot, mivel Szikra János idén Balassi-emlékkardot kapott, természetesen éreztük, hogy a szerkesztőségünk által alapított Utassy József-díjat elsőként, szeretettel és nagybecsüléssel, Léka Gézának adjuk át.

A díjazottnak, megköszönve a közlés megtisztelő lehetőségét, további szép és nemes munkájához töretlen alkotókedvet és jó egészséget kívánunk!

A Pannon Tükör a szegedi Egyetemi Tavaszon

Idén két programmal is részt vettünk a Szegedi Tudományegyetem kulturális fesztiválján, az Egyetemi Tavaszon. Április 19-én közös FÉL10 antológia- és Pannon Tükör lapbemutatót tartottunk a Millenniumi Kávéházban, Braun Barna és Kaj Ádám főszerkesztők, valamint Tinkó Máté rovatvezető és Eggendorfer Áron író részvételével. Másnap, 20-án, új munkatársunk, Gál Soma kötetét Bene Zoltán rovatvezető és Szemes Péter főmunkatárs mutatta be a Somogyi Könyvtár Hangoskönyvtárában.

Lapbemutató Zalaegerszegen

Május 22-én Zalaegerszegen, a Mimosa Lounge-ben mutattuk be folyóiratunk első és második számát. Vendégünk Braun Barna, a FÉLonline főszerkesztője és Zakariás Cecil író volt.

Léka Géza könyvbemutatója a könyvhéten

Az Ünnepi Könyvhét felnőtt programjai már június 1.-én elkezdődtek Zalaegerszegen. Ennek nyitányaként Léka Géza Utassy József-díjas költő *Árva ragyogás* c. kötetét mutatta be Szemes Péter főmunkatárs és az utószót jegyző N. Pál József irodalomtörténész a Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban. Köszöntőt mondott Utassyné Horváth Erzsébet és Kiss Gábor igazgató.